

גיליון מס' 283

יביע אומר

בראשות הגאון רבי יגאל כהן שליט"א

פרשת כי תבוא

מאמר השבוע
חמת ראש המוסדות
הרב' יגאל כהן שליט"א

חי על פדורים

אחַת השאלות הקשות השגורה בפייהם של אנשים רבים הסובלים מדכאון, חרדות, כפזיות וכדו' - האם ללכת לרופא ולקחת את הפדורים שהוא מציע כדי לשפר את מצב הרוח ואת ההרגשה הכללית, או שזה מסכן, שהרי אין אלו פדורים טבעיים וזה יכול להזיק או לגרם להתמכרות, וגם יכול להיות שכל החיים נהיה תלויים בפדורים?

תשובה לשאלה קשה וחשובה כזאת איננה אחידה לכלם, כי זה תלוי בדברים רבים, ובעיקר זה תלוי במצב המטופל. כלנו מבינים שעדיף לתת לגוף שלנו להבריא מעצמו - כפי שברא אותו האלוקים, אף אחד מאתנו לא היה רוצה שהחיים שלו יהיו תלויים בדבר אחר, שהרי כל פדור יכול לשנות לנו את הפעילות במוח, וחס ושלום להפך אותנו לתלתיים במקרים חיצוניים.

סוגי הפדורים השונים שהמצאו בשנים האחרונות נועדו להעלות את רמת הסרטונין בדם של האדם, זאת לאחר שהמדענים גלו שאדם הנוטה לדכאון וכדומה. בעצם, הגוף שלו סובל מחסרון של חומר הנקרא 'סרטונין', ובעזרת הפדור נתן להעלות את רמת הסרטונין במוח האדם, ובכך לגרם לו להקמת מצב הרוח והרגשה טובה יותר.

אבל יש פאלו שמעדיפים לסבל לצערי, יש אנשים רבים שאינם דואגים לעצמם, יש פאלו שמנמיים מללכת לרופא שיאבחן אותם, ויש פאלו שאכן כבר אבחנו על ידי רופא מקצועי שהמליץ להם לקחת פדורים אבל הם אינם לוקחים אותם, וכל זה נגרם להם מפני שהם חוששים מיסטיגמה' שתדבק בהם - 'הוא לוקח פדורים'.
וכך אנשים רבים ממשיכים לסבל שנים רבות, בעוד שיש באפשרותם להקל על עצמם מפל הסבל שהם עוברים.

המעגל הזה, כי לעצמם יש פאלו שמממרים לקחת את הפדורים, גם שהבעיה אצלם עדין קטנה ונתן לפתר אותה על ידי שיחה וכדו' - הם רצים לקנות את הפדורים...
אזון משלם
אחים יקרים!
אמנם אני אכתב בפניכם את דעתי הקטנה בענין, אבל קודם לכן אני רוצה חובה לציין, שלפני כל החלטה בענין זה כל אחד יקבל חוות דעת מקצועית וברורה לגביו ביצד לפעל.
בורא עולם ברא אותנו עם אזון משלם, כל החמרים שיש לנו בגוף הם מפרשים מהמוח במדה משלמת ביותר, ולכן על פי רב כל הנלדים שמחים ומאשרים.

מאמר השבוע

הנהגות מרן

שאלות ותשובות

דוד המלך

לאשת החיל

פנינים מהפרשה

מוסר עם סיפור

שלבי התקדמות הבניה:

האקווה הנרכס'

אפני שנה

היום

שאלת הלב

03-8000770

זמוני כניסה ויציאת השבת
הזמנים לפי לוח 'אור החיים'

יום	ת"א	ח'פה	ב'ש
כניסה:	18:52	18:54	18:52
יציאה:	19:42	19:43	19:44
ד"ת:	20:30	20:32	20:29

בירושלים: לנוהגים 40 דקות 18:34

הנהגות מרן רבנו הרב עובדיה יוסף זצ"ל

רבי שמעון בר יוחאי מחכה למרן רבנו עובדיה יוסף זצ"ל במירון

היה זה בשנת תשכ"ב, עת חברי השיעור בבית הכנסת "שאלו צדקה" בשכונת "בית ישראל" סיימו מסכת שבת, יחד עם רבם הגאון רבי יוסף עדס זצ"ל, והחליטו לקיים את סעודת הסיום במירון בציונו הקדוש של התנא האלהי רבי שמעון בר יוחאי זיע"א. למעמד גדול וחשוב זה, הזמינו כמה רבנים גאוניים רבי ישועה עטיה, רבי יהודה צדקה, רבי בן ציון אבא שאול זצ"ל ועוד. גם את פני רבם מרן זצ"ל חילו התלמידים בבקשה שהרב ישתתף בסיום, ובפרט שהם תלמידי הקבועים בשיעורו בהלכה, לאחר השיעור בגמרא. אך הרב נענה בשלילה, היות שהנסיעה ותוצאותיה יגרמו לו ביטול תורה.

השעה 11:00 בלילה, ורבי משה חי שרבאני ז"ל, גבאי בית המדרש "שושנים לדוד", עלה על יצועו, ובחלומו הוא רואה את המקובל האלהי בעל "כף החיים", מדבר אליו ומצווה: "לך לחכם עובדיה ותאמר לו שרבי שמעון בר יוחאי מחכה לו במירון לסיום המסכת, ישנה שם הארה גדולה". ר' משה חי התעורר מהחלום ואמר לעצמו "חלומות שוא ידברו", וחזר לשנתו. אך "ויישן ויחלום שנית", ושוב בחלום מדבר בו בעל "כף החיים": "למה חזרת לישון, אמרתי לך שרבי שמעון בר יוחאי מחכה לחכם עובדיה שיבוא לסיום". מיד התעורר ר' משה חי והבין שעל הישנות החלום פעמיים, יש דברים בגו. הוא התלבש, ושם את פעמיו אל ביתו של מרן רבנו הגדול זצ"ל, והודיעו על דבר החלום. השעה היתה 12:30 בלילה, ורבנו הבין שצריך זה עתה לצאת למירון. שכרו מונית ונסעו אל הציון הקדוש. ויש לציין, כי זאת הפעם הראשונה [בגיל 41] אשר דרכו רגלי מרן זצ"ל במירון בקבר רשב"י, שעד אותו זמן לא נסע, מפאת ביטול תורה.

בשעה 2:00 בלילה - שעת סעודת הסיום, ראו לפתע כולם, שרבים הנערץ הגיע. המה ראו כן תמהו, ביודעם שרבנו נחוש בדעתו לא להגיע. משראו את ר' משה חי מתלווה אליו, אמרו יש דברים בגו. אז סיפר להם ר' משה חי את כל הקורות אותו. "ועל הישנות החלום פעמיים, כי נכון הדבר מעם האלוקים, וממהר האלוקים לעשותו". אמר להם ר' משה חי בודאי קצפה לנו הדרך, כי לגודל המרחק, ובפרט באותם הימים [לפני למעלה מ-50 שנה] שכבישים רבים לא היו סלולים עדיין, לא יתכן היה להגיע מירושלים למירון בשעה וחצי. השמחה היתה רבה שזכו שרבים הגיע לסיום. לאחר דקות מספר כבדהו לשאת מדברותיו, הרב דיבר כ-40 דקות. ולאחר מכן נסע לצפת לציוניהם הקדושים של עמודי העולם, מרן הבית יוסף ורבנו האר"י. כן השתטח על קבר בניהו בן יהוידע שעל דרך העיר צפת. וכבר בנף החמה הגיע חזרה לביתו בירושלים עיר הקודש. ("מלך ביופיו" עמוד 156)

שאלות ותשובות מאת סורנו הר"ג יואל כהן שליט"א

שאלה: לצערי בעבר הייתי מלווה בריבית ושמעתי כמה שזה חמור ואני רוצה לחזור בתשובה, אבל יש אנשים שעדיין חייבים לי כסף וכל חודש הם נותנים לי סכום מסויים. האם מותר לי לקחת מהם?

תשובה: מותר לקחת רק את הקרן בלי ריבית, ואם הם כבר שילמו לך את הקרן אין לגבות מהם יותר. ואשריך שאתה חוזר בתשובה מעבירה כזאת חמורה ועוד שיש בה ניסיון גדול של ממון, ובזכות זה יתברכו נכסיך בעז"ה.

שאלה: האם תפילת הדרך זה חובה על כל הנוסעים או רק על הנהג?

תשובה: תפילת הדרך היא חובה על כל הנוסעים, ויכול אדם אחד שמחוייב במצוות להוציא את כל הנוסעים ידי חובתם.

שאלה: יש לי עץ רימונים בבית, ורציתי לדעת אם מיד בתחילת שנת השמיטה אני צריך להפקיר את הרימונים שיש בעץ וכדי שכל אחד יוכל לבוא ולקחת?

תשובה: זה נכון שאחרי ראש השנה מתחילה שנת השמיטה, אולם לגבי הפירות היות והם גדלו בשישית הרי שהם אינם שייכים לשמיטה ואין צורך להפקירם ואף אין בהם קדושת שביעית, ורק הפירות של שנה הבאה (שנת השמיטה) דווקא הם הפקר ורק בהם יש קדושת שביעית (רמב"ם פ"ג מהלכות שמיטה).

דוד המלך מאת הרב אליהו עמר שליט"א

רתיעתו של שמואל הנביא

מובא במדרש (בראשית רבה סג ח), שכאשר הגיע דוד מן הצאן כולם המתנינו לו, אך כשראה אותו שמואל הנביא היה סבור שדוד בוודאי לא ראוי למלכות משום שהיה 'אדמוני', שזוהי תכונתו של עשיו שהיה שופך דמים, אך הקדוש ברוך הוא אמר לו, לא להביט לכך שהוא אדמוני, אלא לכך שהוא גם (שמואל א טז יב) "יפה עינים", ורמז לו שהעיניים מסמלות את ההבדל בין עשיו לדוד, בעוד שעשיו הורג אנשים מדעת עצמו, דוד המלך היה יוצא להילחם באויביו רק על פי פסיקתם של הסנהדרין, שמכונים (במדבר טו, כד) "עיני העדה".

ועוד מובא במדרש (תנחומא וירא ו), ששמואל הנביא ישב בעת שראה את דוד המלך, והקדוש ברוך הוא ציווה עליו לעמוד לכבודו כפי הנרמז המילים (שמואל א טז, יב) "קום מִשְׁחָהוּ", ובמדרש התנאים (דברים א) מובא, ששמואל בראותו את דוד זלזל בו בליבו משום שלא ראה בו כראוי למלכות, אך הקדוש ברוך הוא גער בשמואל, ואמר לו לעמוד ממקומו ולמשוח את דוד למלך מקרן השמן אשר בידו.

המדרש (ילקוט שמעוני שמואל א רמז ככד) מתאר שהשמן בעבע ונח על ראשו של דוד כאילו נמשח מעצמו, ושואל המדרש מדוע זכה דוד להיות נמשח בשמן הקודש? ומשיב, אהבת הצדק שהיתה בליבו של דוד המלך היא זו שזיכתה אותו במלכות, כלשון הפסוק

(תהלים מה, ח) "אֶהְבֶּתְּ צֶדֶק וְתִשְׁאֵן רָשָׁע, עַל כֵּן מִשְׁחָךְ אֱלֹהִים אֶלְהִיךָ שְׂמֹן שְׁשׂוֹן מִחֶבְרֹן".

שמן המשחה

מהו אותו שמן שעל ידו הוכתר דוד למלך? שמן זה נקרא 'שמן המשחה' הוא מרקחת שמנים מיוחדת, שציווה הקדוש ברוך הוא על משה רבינו להכין, בטרם קידש את אהרון הכהן ואת כלי המשכן, שמן זה נאסר לשימוש חולין או להכין כמתכונתו (שמות ל לב), ואיתו קידשו כל כהן שהוכתר להיות כהן גדול, או כהן שנבחר לצאת עם בני ישראל למלחמה.

תפקיד נוסף שהתחדש לשמן המשחה, הוא משיחת מלכי בית דוד, הגמרא (הרוית יא ע"ב) לומדת זאת מציווי ה' לשמואל הנביא למשוח את דוד ב'שמן המשחה', שאיתו היו מקדשים כהנים גדולים מתקופת משה רבינו.

לקראת סוף ימי בית המקדש הראשון, נודע בנבואה ליאשיהו המלך שבית המקדש עתיד להיחרב, ועל מנת שלא יפלו ארון הברית ושמן המשחה בידיים זרות, ציווה המלך יאשיהו לגונזם מתחת ללשכת העצים (שקלים פ"ו מ"ב), שהיתה חלק ממערכת מחילות מסועפות שנבנתה מתחת להר הבית (הרוית יב ע"א), ששם נגזו בתקופת שלמה המלך אוהל מועד שבנה משה רבינו (סוטה ט ע"א), ומאז היו מקדשים את הכהן לכהונה גדולה, על ידי לבישת שמנת הבגדים המיוחדים לכהן גדול.

לעתיד לבוא כשיבוא אליהו הנביא זכור לטוב, יחולו בעם ישראל מספר שינויים, כשאחד מהם זהו גילוי שמן המשחה שעיימו ימשח אליהו הנביא את משיח בן דוד למלך על ישראל, לגבי מועד בואו של אליהו הנביא, נחלקו רבותינו: יש אומרים, כי אליהו יתגלה שלשה ימים לפני ביאת

המשיח, ויש אומרים, כי יתגלה יום אחד בלבד לפני ביאת המשיח (מושיגים תלמודים שו"ת בר אילן, ערך 'שמן המשחה').

מעלותיו של דוד המלך

לאחר שציווה ה' לשמואל הנביא לקום למשוח את דוד למלך על ישראל, בורא עולם הוסיף ואמר (שמואל א טז, יב) "קום מִשְׁחָהוּ כִּי זֶה הוּא", ולכאורה המילים "כי זה הוא" מיותרות, וביאר החיד"א ('חומת אנה' שמואל א טז, יב), שבמילה "כי" נרמזו שעיך המלכות שייכת לשבט יהודה העולה בגימטריא שלושים, כמו הגימטריא של המילה "כי", וכן רמז הקדוש ברוך הוא לשמואל הנביא, שדוד ראוי למלכות משום שיש בו שלושים מעלות הנצרכות למלך, כמובא במשנה (באבות פ"ו מ"ה).

(מתוך ספרו החדש של הרב אליהו עמר 'המלך דוד')

**לכבוד הילולת הזרע שמשון
רוכשים את הספר 'מעבר
לסגולה' של הרב אליהו עמר
ומחלקים בבתי הכנסת
בשכונתכם.
קעת במבצע ארבע סטים
"מעבר לסגולה"
לפרטים 055-67-25-130**

יסוד ושורש מצות הביכורים

פרשת השבוע, פרשת כי תבוא, פותחת: "והיה כי תבוא אל הארץ, לאחר מכן וולקחת מראשית כל פרי האדמה וכו'. מדובר כאן במצות ביכורים, 'ראשית פרי האדמה', כפי שהמשנה אומרת במסכת ביכורים (ג, א): 'כיצד מפרישין את הביכורים? יורד אדם לתוך שדהו ורואה תאנה שביכרה, אשכול שביכר, רימון שביכר, וקושרן בגמי ואומר: הרי אלו ביכורים.' 'והלכת אל המקום אשר יבחר ה' אלהיך לשכן שמו שם. ובאת אל הכהן אשר יהיה בימים ההם ואמרת אליו הגדתי היום לה' אלקיך כי באתי אל הארץ אשר נשבע ה' לאבותינו לתת לנו'. החקלאי שיש לו שדה או פרדס, אומר לכהן: 'הגדתי היום לה' אלקיך כי באתי אל הארץ.' יש כאן כמה שאלות:

א. 'הגדתי' – זה לשון עבר, אז איך הוא שרק הרגע נכנס לבית המקדש אומר 'הגדתי' כאילו כבר אמר? (בתמיחה).

ב. מביא הביכורים אומר לכהן 'הגדתי היום לה' אלקיך' מה הגדתי? 'כי באתי אל הארץ וכו'... כלומר, באתי לספר לקב"ה שבאתי אל הארץ. ולכאורה, מאי רבותא קא משמע לן? דבר פשוט וברור הוא!! ומה בא לחדש בדבריו כי בא אל הארץ? משל למה הדבר דומה? בחור נכנס לבית המדרש ואומר לרב: יש לי סיפור לספר לך! שהגעתי לבית המדרש! הרי זה דבר שכולם יודעים! ויש כאן שאלה כפולה: א. הרי ה' יודע כבר שהגעתי. ב. כולם רואים, ומה צריך לומר זאת!! מה תועלת והענין שיש בדבריך? רש"י הקדוש אומר מיד את התירוץ: 'ואמרת אליו - שאינך כפוי טובה'. אדם מקבל טובות ואינו מכיר בהם, אינו אומר 'תודה רבה' - זה כפוי טובה. הכרת הטוב - את כל הטוב הזה שקיבלתי, קיבלתי ממישהו, ואני מוכרח לומר לו תודה רבה!!! הדבר הראשון שהוא יסוד לכל ההצלחה של האדם, להתקרב לקב"ה, הוא - הכרת הטוב!!!

בכל בוקר האדם מתעורר מהשינה וקם מהמיטה, והנה כשישן הוא כמו מת, לא מרגיש לא רואה ולא שומע ואחר כך ניעור ונפקחות עיניו. ואז המילים הראשונות שצריך לומר, עוד לפני נטילת ידיים, הם 'מודה אני לפניך...' 'תודה לקב"ה שהחזיר לי את הנשמה. לפעמים אדם הולך לישון ולא קם בבוקר. ואחר כך מדברים איתו ואינו עונה וצריך לקחת אותו לבית הקברות... ולפעמים קורה שעדיין הוא נושם אך אינו רואה ולא שומע אלא נותר משותק ללא הכרה. מספרים, אמר רבנו, ששאלו את אחד הצדיקים, איך זה קורה שעד שאתה מתחיל תפילת שחרית לוקח לך זמן? למה אתה מתעכב כל כך?

וענה: אני לא מספיק להיות מוכן כל כך מהר לתפילה, ולמה? אמר הצדיק לשואל, תגיד אתה ידידי, מה הדיבור הראשון בבוקר שאתה אומר, 'מודה אני', כמה זמן זה לוקח לך? פחות מדקה. (החפץ חיים עשה שבדקה אחת אפשר לדבר יותר ממאה מילים, בשינייה אחת יש הרבה יותר ממילה אחת...)

אבל אצלי, אמר לו הצדיק, לוקח לי הרבה יותר זמן להתכונן לפני אמירת 'מודה אני', אני מתחיל לחשוב, רגע, 'מודה אני' - מי 'אני'? האם ראוי בכלל שאני אחיה, תודה רבה לקב"ה! מי אני ומה אני...? אחר כך ממשיך, 'לפניך...' מודה אני לקב"ה, על החסד שהוא עושה איתי, שהוא מסכים שבכלל אדבר איתו. ואני אומר לו 'לפניך...' מי הוא 'לפניך מלך רם ונישוא' אז 'אני לפניך' בלבד, לוקח זמן.

אני מכיר סיפורים של אנשים שעשרות שנים שוכבים ככה דוממים במיטה, כאבן שאין לה הופכין רח"ל, לכן צריך כל אחד להודות מעומק הלב: 'מודה אני לפניך...' וגם לברך ככוונה ברכות השחר, פוקח עיוורים, שהרי בכל בוקר עינינו נפקחות, מתיר אסורים, שהרי המיטה היתה כמו בית סוהר... אדם צריך לדעת שאם הוא מקבל טובה, חייב להכיר טובה. ולדוגמה, מצות כיבוד אב ואם. בא אלי אבא שסיפר שיש לו בן גדול, בחור בן עשרים, שרוצה שיקנה לו רכב. יש לו רשיון ואין לו רכב. האבא שאל אותו, למה אתה צריך עכשיו רכב? והבן ענה: זה תענוג לנסוע. האם אבא חייב לו...?! וכשהאבא סירב, הבן התחיל לעשות 'טרור', להפעיל לחץ דרך כח, שובר את הרהיטים של הבית כי אבא לא נתן לו... זה בן שלא למד בשיבה ולא קיבל חינוך... לא יודע מה זה הכרת הטוב, הבן הזה אכל בבית אביו וישן שם, היתה לו מסעדה בחיים, וכי לא מגיע לאבא תודה רבה... אך ההלכה יותר מזה, כי מצות כיבוד אב היא אפילו אם הבן לא קיבל לכאורה מאביו.

אני מכיר סיפורים שפעם, ברוסיה של אז, יום לפני שנולד התינוק, הגויים לקחו את האבא למחנה עבודה קשה כמו שהיה בגרמניה, והילד לא הכיר את האבא במשך עשרים שנה ויותר, ולאחר מכן אם זכה האבא וחזר לביתו ולמשפחתו, הילד הזה גם כן חייב במצות כיבוד אב מצד עצם זה שהוא אבא שלו, זהו הכרת הטוב.

אם אדם מרגיש שקיבל טובה ממישהו, חייב להודות לו על זה, אז ממילא מבינים מדוע כאשר אדם צמא צריך לברך שהכל... שהרי מהיכן יש לו מים בעולם... הקב"ה ברא! הרמב"ם כתב במכתב לתלמידו: אם אתה רוצה להצליח בתורה, תתרגל לכון בברכות, ובפרט בתיבות 'ברוך אתה ה'...'

וזהו 'הגדתי היום לה' אלקיך כי באתי אל הארץ אשר נשבע ה' לאבותינו לתת לנו'. אני מודיע 'שאיני כפוי טובה'! יש לי הכרת הטוב! ובוזה מיושב מהו 'הגדתי', בזה שהבאתי את הפירות הראשונים לקב"ה, וזה אני מגיד, הגדה אינה רק בפה אלא בפעולה של 'הבאת הסל' כבר אמרתי שהפירות שיש לי, ה' נתן לי. אלו פרשיות של לפני ראש השנה. ואנו מאמינים בברכה שהקב"ה יצרף את המעשים הטובים של הבחורים כאן ונזכה לומר 'מודה אני לפניך' כל בוקר מכל הלב... ולהקפיד בהידור על מצות כיבוד אב ואם. וסיים רבנו ברוב ענוותנותו: שתהיה לכל התלמידים הקימים שנה טובה ומבורכת. ותאמרו אף בבינתכם לאבא ולאמא לסבא ולסבתא שהיה בישיבה יהודי אחד שקוראים לו 'יעקב אדלשטיין' שבירך אותם שתהיה להם שנה טובה ומבורכת (אמת ליעקב מאת הגאון הרב מיכאל זכריהו שליס"א על מו"ר המקובל הרב יעקב אדלשטיין זצוק"ל).

נקודה חשובה מאוד

בתחילת שנה בתלמוד תורה הרגישו את הלחץ, ההנהלה תכננה לעבור למבנה מרווח יותר בזמן החופש הגדול, אך עדיין לא צלח בידם לעשות זאת. התחילו את השנה במבנים ישנים, כיתות קטנות מלהכיל את כמות הצדיקים והמתוקים שלומדים את התורה הקדושה... הילדים נדרשים להוציא את הילקוטים מהכיתה בכדי שיהיה מקום, קצת אור לנשימה בין תלמיד לתלמיד. ובכן, מתחילים שנה מתוך תפילה לסייעתא דשמיא... ויש בידנו הבחירה. האם להתרכז בלומר עד כמה קטן ועד כמה צפוף, עד כמה התנאים לא מכבדים ולהתלונן... או להודות לקב"ה שיש לנו ילד בכלל. שהרי כל הטענות שניתן לומר נכונות... אבל חשוב לדעת בפני מי לומר ובאיזו רמה של דאגה ולחץ... שכן, מה קורה לאמא שבכלל לא שמה לב לגודל של הכיתה? היא מיד נדבקת בהרגשה. מה קורה לילדים ששומעים את ההמולה? מה הרבנים שבאו במוטיביציה ללמד מרגישים? וחשוב מכל, הילד, באיזו הרגשה הוא נכנס לתחילת שנה? ומה הקב"ה מרגיש שככה מתלוננים? לא עדיף להתרכז בהודיה מכל הלב לקב"ה שהילד נכנס לאוהלה של תורה? ולהודות שיש לך ילד בכלל...? הוא יודע לדבר, הוא יכול לשמוע... זכיתם להיות מיושבי בית המדרש ולא מיושבי קרנות. זה לא מובן מאליו. וזה העיקר!! הדוגמא לעיל, קוראת כל יום ביומו בכל מסגרת חינוכית. תמיד יש על מה להתלונן, תמיד יש על מה לומר שטעון שיפור... אבל - חשוב להבין דבר אחד בסיסי. מה שטוב לילד שלך, לא בטוח שטוב לילד השכן.

אם יש לילד שלך בעיה בכיתה, את יכולה לטפל בזה, ולהזיז את חברה במידת הצורך, אבל אין תועלת ללספר לכולן, להלחיץ את האווירה ולהמריד את כל ההורים. וכולן מבינות שיש הבדל בין דאגה וטיפול נקודתי בשקט, לבין התססה של הסביבה. כל אמא תתרכז בילד שלה, לא תסחף עם החברה. מאוד מעניין אמהות לדעת מה קורה עם הילדים בכיתה, איך הם מתקדמים, איך הם קוראים, מה הרב אמר להוא, ואיפה הוא יושב בכיתה ולמה הבן שלי לא... הסקרנות היא טבעית, היא אפילו יכולה להתפרש כדאגה לילד, לבדוק האם הוא בהתפתחות לפי שכבת גילו.

אבל - שוב! חשוב להבין, כל ילד לגופו. כל ילד הוא עולם שלם, יש לו אופי אחר, אישיות מיוחדת, מסלול אישי וספציפי שהקב"ה (כן, הוא מנהל את העולם, גם של הילד שלך) מכין אך ורק לו! ולכן אם אמא אחרת מסבירה לך עד כמה הילד שלה מוצלח, וכל היום נותנים לו מחמאות בכיתה, והרב אוהב אותו, וכיף לו וטוב לו... והילד שלך מרגיש קצת פחות... עדיף פשוט מלכתחילה להשתדל לא להיכנס לדו שיני כזה... אין צורך לגרום לעצמך כבוח להרגיש שהילד שלך פחות טוב ממישהו אחר, או זקוק לעזרה רק בגלל שהשני 'מוצלח'. וגם אם את בצד של הילד השני, אין צורך לפאר ולגמור את ההלל על הבן שלך ליד אמא אחרת, בעבור מה? למה זה מועיל? אולי היא מקנאה, אולי זה יגרום לה לבעיות עם הבן/הבעל/הרב?

כל אחת תשמור את מחמתו שהקב"ה נתן לה, לעצמה, לביתה, לבעלה. ואם חיות לטפל במשהו, אז בשמחה, אבל מול הגורמים הרלוונטיים ולא מול החברות בגינה.

ברגע שאחת מספרת לשנייה מה הגנת או הרב אמר לילד שלה, מיד השנייה משליכה את זה על הילד שלה, וביחד הן מגדילות את המגדל ובונות עיר שלמה ממשפט אחד שאמרו לילד ספציפי במקרה ספציפי.

צריך לקחת בפרופורציות, להבין שלכל אחד יש את המסלול המותאם לו. אל תעשו הכללות, אל תעשו השוואות. זה לא הוגן כלפי הילדים (וגם לא כלפי האמא). תנו לכל אחד להתפתח בזמן שלו, ביכולות שלו, תאהבו ותחבקו כל אחד היכן שהוא נמצא. מה שקורה לשכנה לא קשור אליך! בשום דרך. ולא ישפיע עליך לרעה אם לא תכניסי את זה כדאגה לליבך...

לרכישת הספר 'תוכן רצוף אהבה' מאת מחברת הטור:
0548491930

סגירת הפכיש שהביא ישועה

בפרשת השבוע מובא: "ועתה ישראל מה ה' אלוקיך שואל מעמך כי אם ליראה את ה' אלוקיך..." הקב"ה מבקש מאיתנו יראת שמים, פירוש הדבר אכפתיות מכבוד שמים, רגישות לכל דבר שבקדושה ועוד ועוד. ובפרט בעיצומם של ימי בין הזמנים צריכים להוסיף גדרים ביראת שמים, להשים לב לא לקנות במקום שמחלל שבת, לא להסתובב במקומות שאינם לרוח היהדות.

סיפר הרב גואל אלקריף שליט"א שהיה יהודי ברחוב חברון בבני ברק שהיה חשוך בנים ל"ע ול"א, ששמש כאחראי תחזוקה בתלמוד תורה בבני ברק, ברחוב בו הוא מתגורר היו נוסעות מכוניות בשבת במשך שנים רבות רח"ל.

בני הזוג פנו אל העירייה, וביקשו להבין מדוע לא חוסמים את הרחוב שלהם מתנועת כלי רכב בשבת, התשובה שקיבלו היא שמבחינה חוקית אין היתר לסגור את הרחוב עד שכל הדיירים של הרחוב יחתמו על הסכמתם לשינוי המיחול. אך דא עקא שרבים מתושבי הרחוב היו אנשים שלא שמרו על התורה בדקדוקיה.

בני הזוג כאבו את כאב השבת, וכאב אבינו שבשמיים, ופתחו במצבע החתמת דייר הרחוב, במשך שלוש שנים עברו מבית לבית ובקשו

התחננו הפצירו, והצליחו לשכנע את רוב הדיירים, אבל היו כמה סרבנים קשים למידי, וניסו בני הזוג לדבר על ליבם, נכון שתחנה בשבת רחוק מעט אבל שווה השקט ובשילנו זה ציפור נפשנו וכו' ובחסד ה' עצום הצליחו לשכנע והשיגו את כל החתימות.

לאחר שלוש שנים של עבודה מאומצת הגיעו בני הזוג למשרדי העירייה שמחים ומאושרים, כשבדיהם המסמך עליו חתומים כל תושבי הרחוב, שהצטרפו כאיש אחד בלב אחד לעצומה למען השבת. וכאן נכונה להם אכזבה מרה... מאחר וחלק מן החתימות הם מלפני שלוש שנים וחלקם הלכו לעולמם וחלקם עזבו ופג תקפן ויש צורך להחתים את הדיירים מחדש.

איזה מפח נפש! במשך שלוש שנים הם השקיעו מחשבה, זמן ומאמצים, וכעת עליהם לפתוח במלאכה כאילו לא עשו דבר. אולם בני הזוג הבינו שזו עצת היצר. הם הלכו והחתימו שנית את כל הדיירים, וכאן התחילו במסע אצל הדיירים החדשים, לא אמרו נואש.

לבסוף לאחר מאמצים מחודשים עלה בידי בני הזוג להביא לסגירת הרחוב, שכל דייריו הצטרפו לעצומה לכבוד השבת. זמן קצר לאחר שהצליחו בני הזוג להביא את כל החתימות, ולסגור את הכביש, זכו לבן זכר בעת זקנותם שהוא בגיל שישים ואשתו בת חמישים פלוס.

הדבר מבדיל, מי שאכפת לו מכבוד שמים הקב"ה דואג לכבוד שלו, לכן הבה ונגביר בתוכנו את היראת שמים ונזכה גם לשפע גדול אכ"ר.

רוצה לעשות נחת רוח ליקירך הנפטרים?
ספרי חיים ומתים ...

תיקון הנפטרים

שנעשה ע"י עשרה אברכים עם ספר תורה שופרות וצדקה

כמו שכתב הר"ג המקובל המלובן זבי יהודה מתיא זצ"ל בספרו "מנחת יהודה":
אם רוצים לעשות נחת רוח לנפטר יקבצו עשרה אברכים ויעשו זה התיקון. וע"כ ראוי לכל מי שנפטר אחד מקרוביו שיעשה לו זה התיקון וטוב שיעשו גם למי שמוחזק בכשרות כמו שכתב בהקדמה לספר "שו"ת איש מצליח" על רבנים וצדיקים שביקשו שלאחר מטייתם יעשו להם זה התיקון. ומי שאינו מוחזק בכשרות טוב שיעשו לו זה התיקון עד שיראו כחלום שהוא שמח ולכוש היטב.

התיקון יערך אי"ה **ביום חמישי כ"ה באלול תשפ"א**
(2/9/21 למנינם)
בבית המדרש "יביע אומר" רחוב עוזיאל 41 בני ברק

טל למסירת שמות: 03-8000770
עלות מסירת שם 101 ש"ח (הכספים מועברים להחזקת הבול)

בראשות הרב יגאל כהן

שותפים בהפעלת מסעדת החסד
וזוכים לדולר שנתברך על ידי מרן שר התורה רבי חיים קנייבסקי שליט"א.

בהוראת קבע של 200 ש"ח למשך שנתיים תזכו להיות שותפים בהאכלת נזקקים ותקבלו דולר של ברכה

לתרומות חייגו: 03-8000770

ניתן להזמין לשיעורי תורה / אזכרה ברחבי הארץ רבנים מכולל "יביע אומר" 03-8000770

ניתן להזמין שיעורי תורה לעדה האתיופית בטל': 052-7657390 באזור המרכז

נר תמיד לע"נ ר' מנשה בן רחל ז"ל ולע"נ שושנה מהין בת זיוה ע"ה

בתרומה של 250 ש"ח אתם שותפים בהפצת העלון ב: 20,000 עותקים